

Birgitte Josefsen (V):

Som jeg sagde i min ordførertale, er der jo sådan set sat en proces i gang, så det er jo ikke sådan, at vi er imod de fire punkter, der står i det beslutningsforslag, imod de ord, der står deri.

Jeg vil gerne se det her i en bredere sammenhæng, så derfor er det et arbejde, vi skal prøve at få over i WHO- og EU-regi.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Per Clausen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:50

Per Clausen (EL):

Nu vil vi jo i løbet af det kommende udvalgsarbejde finde ud af, hvad det er for en indsats, den danske regering har gjort i den her sag.

Det, jeg bare vil spørge fru Birgitte Josefsen om, er: Hvis regeringen ikke allerede lever op til de her fire punkter, vil fru Birgitte Josefsen og Venstre så under udvalgsarbejdet støtte, at det bliver præciseret, at det ser vi gerne den gør?

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:51

Birgitte Josefsen (V):

Jeg kan lige så godt sige nu og her, at jeg ikke tror, at regeringen lever op til hvert eneste ord, der står i de fire punkter. Men regeringen sidder med i et arbejde, som foregår i EU- og i WHO-regi. Jeg håber, at regeringen fortsætter det samarbejde, der er i det regi, og at der kommer en etisk kodeks ud af det arbejde.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det den socialdemokratiske ordfører, fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:51

(Ordfører)**Sophie Hæstorp Andersen (S):**

Enhedslistens forslag, som vi behandler her i dag, bygger på en tanke om, at det er uanstændigt, at de fattige lande i verden betaler for uddannelsen af sundhedspersonale, der ender med at arbejde i de rige vestlige lande; at det er uanstændigt at løse problemer med mangel på arbejdskraft inden for sundhedssektoren ved at rekruttere arbejdskraft fra tredjeverdenslande. Derfor foreslår Enhedslisten i alt seks tiltag, og de fire første er hentet direkte fra et forslag, som Mittengruppen i Nordisk Råd fremsatte i april

2007, og de andre forslag kommer så fra Enhedslistens store, brede bagland og er også taget med her.

Socialdemokraterne har ret stor sympati for det her forslag, der bygger på nogle af de værdier, som vi også har med hensyn til globalisering, internationale arbejdstagere og et socialt og retfærdigt globalt arbejdsmarked. I Europa arbejder vi for, at bedre beskæftigelse og konkurrenceevne skal forenes med social samhörighed, og det gælder selvfølgelig også globalt. De rige lande har et ansvar for de fattige lande.

Vi ved også, at den her debat er mere aktuel end nogen sinde før. Region Midtjylland har netop rekrutteret 30 indiske læger. Vi har i den socialdemokratiske gruppe et medlem, som arbejder hårdt over for integrationsministeren for at sikre, at f.eks. en hviderussisk læge kan få lov til at søge arbejde i Danmark som konsekvens af, at vi bl.a. i det danske sundhedsvæsen hele tiden skriger på manglende arbejdskraft på især sundhedsområdet, men i øvrigt også på it-området.

Vi ser på tv de syge og skrigende børn, de hiv-syge og de fødende kvinder, der dør i barselseng i Afrika, Bangladesh, Sydøstasien og Sydamerika, og vi ved, at de dør af elementære sygdomme, der kan forebygges via vaccination, svangerskabsforebyggelse og sundhedsbehandling, hvis blot der var læger nok pr. borger. Mangelen på læger og sundhedspersonale i den del af verden betyder, at 2015-målene i FN-regi på sundhedsområdet helt konkret er svære at nå. Men når man så alligevel dykker endnu mere ned i problemstillingen, begynder alle dilemmaerne også at dukke op, og det bliver en anelse mere komplekst, end det her beslutningsforslag umiddelbart lægger op til.

Vi ved som sagt, at vi har rekrutteret en lang række indiske læger i Region Midtjylland, og de har så udtalt, at hvis ikke Danmark havde tilbudt dem at blive ansat her, ja, så var de ikke taget til Danmark, men så var det nok blevet USA, England, Holland, Belgien eller måske Tyskland, fordi deres mål var at komme ud.

Vi ved, at nogle udviklingslande ikke kun er afhængige af, at deres uddannede borgere er i landene, men også af, at de midler, som de får ved at tage arbejde i f.eks. USA eller Danmark, er midler, som de sender retur til familien i de fattige lande, og det er med til at rejse og tage diskussionen op om fattigdom i de lande.

Vi ved, at f.eks. Filippinerne har en strategi med at uddanne folk inden for nogle af de her